

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Sang-Værk til den Danske Kirke

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 188. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1839_621-txt-shoot-idm10605/facsimile.pdf (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Saa Fienderne dine faae Døden i Solt,
Deres Been dine Pile udmarve!

En slumrende Løve, opvækker man den,
Med sit Blod man den Dødlige mætter;
Belsignet er du og velsignet din Ven,
Dg forbandet er hvo dig bandsætter!

Kong Balak, han slog nu med Armene ud,
Sagde flok, som en Konge fornærmet:
Jeg vilde dig lønnet, nu lønne dig Gud,
For hvis Svartale-Høll du har sværmet!

Al Skylden Profeten da stød paa sin Gud,
Dg paa Jakobs den tindrende Stjerne,
Som varslede sikkert om Kongen saa prud,
Var Hans straalende Blik i det Fjerne.

Hans Sang var som Fuglens der flyver i Sky,
Men hans Gang var som Ravens, der lurter,
Hans Die var klar, som en Speil-Stive ny,
Men hans Pande et Biervar af Furer.

Retfærdig, han sagde, er Israels Lov,
Ret og Blod findes dog i hans Leire,
Dg bryder han Poven, han bliver til Rov,
Saa med Kvinder du kan ham besefre.

Forbandet i Israels Lov er den Mand,
Som de Fremmedes Guder mon seie,
De hellige Kvinder i Midians Land,
Kan for Ramos *) nok Israel høie!

*) Ramos var Moabiternes Afgud.

Seb Bileams Manker og Kvindernes Liff
Mangen Israels Kamppe vel segned,
Men Midians Døtre og Skalken tilsidst
Ligefuldt dog for Israel blegned.

Hvad Bileam raadte, blev selv ham 'til Kval,
Hvor i Dødnings-Lag han nu grader,
Hvad Bileam spaa'de, i Himmerigs Sal
Med Guds Engle alt Israel glæder!

Saa gaaer det med os, om Guds Haand har vor Mund,
Men den gøglende Verden vort Hjerter,
Da tale vi Sandhed om Saligheds Grund,
Men os selv vi berede kun Smerter.

I Verden saa tit med et lysteligt Skiar
Leger Skjul dog den sorteste Skygge;
For Bileams Rei sig da vogte Enhver!
Uretfærdigheds Løn er Ulykke.

Nachab.

No. 41 *).

Der laae en Stad paa Marken,
Som kaldes Videseet,
Af Roser og af Palmer
Omringet-trindt og tæt;

*) Efter Jofuab. 2 og Natf. 1.

